

Edele daad van een Hollandsch krijgsheld, door zedige kieschheid nog meer verhoogd.

In de herfst van 1805, bij den doortogt der Keizerlijk Fransche troepen door Beijeren naar Oostenrijk, plunderden Benige soldaten, tot de achterhoede behoorende, het huis van den Koninklijk Beijerschen Opper-Ambtman van Groot-Eberbach, den Heer CARL VON WURBN. Zij hadden reeds een kasje met ringen van waarde gevonden, hetwelk zijne echtgenootte verborgen had, toen er onverwacht een redder kwam opdagen in een voorbijrijdend Officier.

De brave man dwong de soldaten, om den geplunderden alles weder te geven, wat zij hun ontvreemd hadden, en naauwelijks had hij de door hem geredde menschen en goederen in zekerheid gesteld, of hij ging, onder zeker voorwendsel, het vertrek uit en verdween, alle dankbetuiging ontwijkende.

Alle nasporingen deden de dankbare geredden om hunnen onbekenden verlosser, die zoo veel zedigheid en kieschheid met zijne edelmoedigheid deed gepaard gaan, uit te vinden; doch lange vergeefs. Eindelijk gelukt het hun in zoo ver van te vernemen, dat hij HOWEN heette en Officier was bij de Hollandsche Artillerij; doch, dit was een dankbaren harten niet genoeg. Zij schreven eenen brief, gedateerd: Munthen, den 11 Januarij 1806, aan den Haagschee Courantier, den Heer P. F. GOSSE, met verzoek, om dien in zijn dagblad te plaatsen, gelijk dan ook in zijne Courant van 14 Febr. 1806, waaruit wij dit verhaal hebben getrokken, geschied is, en waarin zij zich, onder anderen, dus uitlaten:

‘Geen ander middel wetende, om dezen waarlijk edel denkenden man onze dankerkentenis te bewijzen, nemen wij de vrijheid, Mijn Heer! u onderdanigst te verzoeken, hetzelve door uw nieuwspaspier te doen. Wij vinden geene woorden om dezelve uit te drukken, veel minder zijn wij in staat hem te belonen, en welke belooning kan die opwegen, welke hij voorzeker in het bewustzijn van eene edele daad vindt!’

Daar nu, door deze Annonce, de naam van den edelen menschevriend bekend geworden was, kon hij ook, zijns ondanks, niet langer verborgen blijven. Te minder gelukte dit, daar hij, den 22 Julij 1806, in den Haag zijnde, op nieuw eene menschevriende daad verrigte, dewelke hem meer kenbaar moest maken. Aldaar was namelijk een bijna blinde grijsaard in het Spui, een water in den Haag, gevallen. Een jongeling van 16 jaar was er onmiddellijk, ter hulpe van den grijsaard, bij gesprongen, maar deszelfs, misschien te jeugdige, krachten bezweken, en hij liep gevaar, om benevens den grijsaard om te komen. De edele HOWEN ziet dit, springt in het water en redt beide te zamen.

De Maatschappij: Tot Nut van 't Algemeen, naijverig om edele daden te erkennen en te beloonen, bood den menschevriend, uit aanmerking van deze beide zijn karakter van eenen zoo gunstigen kant kenschetsende bedrijven, hare gouden Medaille, benevens een vereerend getuigschrift, en nog daar en boven het honorair Lidmaatschap dier Maatschappij aan; terwijl wij door haar weten, dat deze menschevriende Krijgsheld was de Wel Ed. geboren Heer ANTON HOWEN, toen Luitenant bij de Bataafsche, naderhand Luitenant-Kolonel bij de Koninklijk Hollandsche Artillerij, mitsgaders Ridder van de Koninklijke Orden van Holland.

Overgenomen uit:
ANEKDOTEN

en

KARAKTERTREKKEN

uit de merkwaardige oorlogen tussen de Franschen, Pruisen en Russen in de jaren 1805, 1806 en 1807.

te AMSTERDAM bij Johannes van der Hey 1803